

comes sacrarum largitionum. tiones subduxerit, aluerit Britannia 19200 pedites, & 1700 Equites plus minus ordinarios.

Præter hæc Comes sacrarum largitionum, qui donorum & liberalitatis Imperatoris curam gerbat habuit sub se in Britannia Rationalem summarum Britanniæ, Præpositum Thesaurorum Augustenorum in Britannia & Procuratorem Gynegii in Britannia, in quo Principis, militumque vultes texebantur. Comes etiam rerum privatrum suum etiam habuit rei privatae Rationalem in Britannia, ut taceam Procuratorem Ludi gladiatori per Britanniam, cuius meminit vetus Inscriptio, & alios subsellii inferioris.

Constantinus Imp. Constantius Imp. Constantino defuncto obtigit Britannia filio ejus Constantino, qui cum dominandi libidine percutis in aliena irrueret, à fratre Constante interfecitus. Qua victoria ille tumidior Britanniam & reliquias provincias occupavit, & hoc accessit cum fratre Constantio. Vnde Iulius Firmicus, non ille paganus Astrologus, sed Christianus sic eos affatur: *Hieme* (quod nec factum est aliquando, nec fiet) tumentes, & servientes undas calcastis Oceani Britanniæ, sub remis vestris. Incogniti jam nobis pene maris unda contremuit, & insperatam Imperatoris faciem Britannus expavit. Quid amplius vultis? virtutibus vestris victa elementa cesserunt. Confans autem hic Sardicam contra Arrianos indixit concilium quo convenerunt Episcopi trecenti & inter eos Britanniarum Episcopi, qui hæreticis damnatis, Nicænaque fide confirmata, Athanasii innocentiam suis calculis comprobarunt. Sed juvenis hic Princeps imperii cura abjecta voluptatibus delibutus; & inde provincialibus gravis, & militibus parum gratus, à Magnentio Comite Ioviorum & Herculiorum inter venandum in vicu Helenæ circumventus, & obtruncatus, vaticinio adimplete in avia gremio fata completurus, à cuius nomine vicus ille nomen sumpserat. Hic Magnentius patre Britanno apud Lætos in Gallia natus, occiso jam Constante, imperiorum habitum in Gallia induit, Britanniamque in suas partes pellexit, atque per triennium acrioribus præliis à Constantio exagitatus sibi manus intulit, Fortunatus, si quis alias princeps, coeli temperie, fructuum proventu, & nulla à barbaris formidine, quæ apud vulgus Principum gloria in primis ducuntur. Cur vero Magnentius iste Taporus dicatur in antiquo lapide Romæ jampridem effosso, inquirant alii. Sic enim legitur de Obelisco, in Circo erector loquens.

Athanasius in Apolog. 2. Magnentius, qui & Taporus dictus. Interēa Taporō Romanā vastante tyranno Augusti jacuit, donum studiū locandi. Hoc tempore præfuit rei castrensi per Britanniam Gratianus cognomine Funarius, qui pater Valentiniāni Augusti. Funarius autem ille dictus, quod non adultus venalem circumferens funem, quinque militibus eum rapere studio magno conatis nequaquam cessit: hic cum ad larem revertisset sacramento solitus, bonorum mulieratione à Constantio afflictus est, quod Magnentium hospitio suscepisse dicebatur.

Constantius Paulus Catena. Magnentio sublato Britannia se Constantio submisit, & protenus hoc missus est Paulus notarius ortus in Hispania, glabro quidem sub vultu latens odorandi vias periculorum occultas per quam sagax. Ut militares quodam perduceret ausos conspirasse Magnentio, cum reniti non possent, his licet Ammian. Marcellinus lib. 14. centius supergressus fluminis modo fortunis complurium sepe-

repentinus infudit. Et ferebatur per strages multiplices ac ruinas, vinculis membra ingenuorum adfligens & quodam obterens manicis, crima scilicet multa consarcinando à veritate longe discreta. Vnde admissum est facinus impium, quod Constantii temporibus notam inusserat semper. Martinus regens illas provincias pro præfecto, Vicarius Britanniæ. ut ab omni culpa immunibus parceretur, cum non impenetraret, minabatur se discessurum: ut saltem id metuens perquisitor malevolus, tandem desineret quieti coalitos homines in aperta pericula prolectare. Per hoc mimu studium suum existimans Paulus, ut erat in complicandis negotiis artifex dirus, unde & Catena inditum est cognomentum, Vicarium ipsum eos quibus parcerat adhuc defensantem, ad sortem periculorum communium traxit. Et instabat ut eum quoque cum tribunis & aliis pluribus ad comitatum imperatoris vinculum perduceret. Quo percitus ille exitio urgente, abrepto ferro eundem adoritur Paulum. Et quia languente dextra letaliter ferire non potuit, jam distractum mucronem in proprium latus impegit: Hocque deformi genere mortis excepsit è vita justissimus, remora ausus miserabiles casus levare multorum. Quibus ita scelestè patratis, Paulus cruore perfusus, reversus est ad principis castra, multos coopertos pene catenis adducens, in squalorem dejectos atque mœstitudinem: quorum adventu intendebantur aculei, uncosque parabat carnifex & tormenta; & ex iis proscripti sunt plures, actique in exilium alti, nonnullos gladii consumpsero pœnales. Ipseque tandem sub Iuliano vivus exustus Deo ultore efferatae crudelitatis pœnas persolvit meritissimas.

Deinde (Ammianum Marcellinum legis) in Britannis cum Scotorum Pictorumque gentium ferarum excursu, rupta quiete, condicta loca limitibus vicina vastarentur, & implicaret formido provincias preteritarum claudium congerie fessas, hyemem agens apud Parisios Julianus (quem Casarem & collegam in imperio renunciarat Constantius) distractusque in solicitudines varias, verebatur ire subsidio transmarinis, ut retulimus ante fecisse Constantium, ne rectore vacuas relinquere Gallias, Alamannis ad sevitiam etiam tum incitatis & bella. Mittere igitur ad hec loca ad rationes componendas Lupicinum placuit, *Lupicinus.* ea tempestate magistrum armorum, bellicosum Jane, & castrensis rei peritum, sed supercilia erigentem ut cornua, & de tragico, quod ajunt, cothurno strepentem, super quo diu ambigebatur, avarus esset potius, an crudelis. Moto ergo velitari auxilio, Herulis scilicet & Batavis, numerisque Mæscorum pluribus, adulta hyeme dux antedictus Bononiam venit: quæstisque navigiis, & omni imposito milite, observato flatu secundo ventorum, ad Rutupias *Rutupiae.* Londinum: ut exinde suscepito pro rei qualitate consilio, festinaret ociosus ad procinctum.

Sub hoc Constantio, qui Arianis impense fabebat, eorum hæresis in Britanniam proserpsit, in qua à primis Constantini Max. annis Christi capitisi & membrorum consonantia suavis manserat, donec Ariana illa perfidia atrox, seu anguis transmarina nobis evomens venena fratres in unum habitantes exigitibliter faceret sejungi, ac sic quasi via facta trans Oceanum omnes omnino bestie fera mortiferum cujuslibet hæresis virus horrido ore vibrantes letalia dentium vulnera patriæ novi semper aliquid audire volenti, & nihil certe stabiliter obtinenti infigebant. In horum Arianorum gratiam accivit Constantius episcopos quadringentos Occidentales Ariminum, quibus omnibus annonas & cellaria dare Imperator præcepit.